Ч. 153 Второк 11 липня (24 липня) 1900. Рік X.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

## Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — Сербский король женить ся. — Поди в Хіні.)*

Reichswehr з 19. липня промовляє за тим, щоби посольска палата сама заострила реґулямін. Теперішний реґулямін датує ся ще з 1875 року. Нині настали инші услівя для послів. Богато послів оглядає ся лише на своїх виборців і схлібляє їм. То сервілізм супротив „долини". Парлямент потребує доконче острійшого реґуляміну на лад анґлійского або француск어го. Сим не вкоротить ся свобода слова, а будуть усунені надужитя. — Після Reichswehr, др. Кербер почне нові переговори з більшими сторонництвами парляменту. Він рад би також зложити нову більшість, позаяк давна правиця не мала достаточних сил.

Король Александер видав проклямацию до сербского народу, в котрій повідомляє о своїх заручинах з бувшою двірскою дамою королевої Наталиї, вдовою по Машині, походячою з старого роду воєводів Люневичів. Проклямация заявляє, що король своїм вінчанем вдоволяє бажане народу, а рівночасно виповняє обовязок забезпеченя династиї на будуче. Король виповняє той обовязок з тим раднійшим серцем, що іде за голосом свого серця. Сербска династия вийшла з народу, і тому король гадає, що мав право вибрати з народу товаришку свого житя, котра має скріпити підвалини єго щастя. Дід королівскої судженої був одним з найзнаменитших співтоваришів великого Милоша при відбудованю Сербиї. Король обітує вкінци, що і на будуче буде також працювати з сильною волею і одушевленєм над скріпленєм і ущасливленєм дорогої вітчини.

В суботу відбула ся в елізейскій палаті в Парижи кабінетна рада. Міністер заграничних справ Делькассе відчитав телеґраму хіньского цісаря, Квавґсу, з просьбою до президента Любета о посередництво між Хіною а державами. На ту телеґраму уділено відповіди, що займати ся тою справою нема потреби, доки не буде певним: 1) що францускій посол в Пекіні і єго товариші, члени дипльоматичного тіла стоять під цілковитою охороною хіньских властий і мають цілковиту свободу порозумівати ся з своїми правительствами; 2) що князь Туан і високі достойники, котрі суть одвічальні за послідні події, будуть правительством усунені і відповідно покарані; 3) що всі власти і войска в цілій Хіні одержать приказ виступити против ворохобників настаючих на чужинців; 4) що будуть заряджені енерґічні средства против „кулаків". — Як довго для тих жадань не буде дана достаточна порука, доти француске правительство не може нічого зробити, лише вести війну. Делькассе повідомив також, що француске правительство предложило державам видане заборони на вивіз оружия і муниции до Хіни, та що то предложене було прихильно приняте. — Цісар хіньский і цісар японьский заміняли поміж собою листи, які тепер оголошено. Лист цісаря хіньского з 6 липня обговорює послідні події і вказує на то, що Вхід і Захід стоять тепер против себе в неприязній поставі. Не лиш Хіна єсть предметом хапчивих стремлень Европейців. Коли Хіні не удасть ся задержати своєї независимости, то й Япан буде загрожений. Хіна числить длятого на підмогу Япону. На то відповів японьский цісар, що признає конечною річию, аби хіньске правительство усмирило ворохобню кулаків і завело мир в державі. Чужинці мусять мати також забезпечене житє і майно в Хіні. Коли Хіна так поступить, може бути певна, що Европа не буде вести війни, а Япан ужиє цілого свого впливу для береженя хіньских інтересів. — Після вістий з Парижа хіньский цісар вислав телеґраму до цісаря німецкого, з котрій висказує жаль з причини убитя посла Кеттелера, обіцює покарати виновників і висказує надію, що теперішні події не вплинуть некористно на німецко-хіньскі відносини. Часописи довідують ся дальше, що таку саму депешу як Любе одержав і президент Сполучених Держав від хіньского цісаря. — Ґенерал Ґродеков телеґрафує з Хабаровска: В станиї Манджурия монгольскі шайки зрабували доми і склепи. Поручник Ґінко, команданте одного з росийских відділів звів борбу з хіньским войском, при чім 5 росийских вояків погибло, а 11 було ранених. Дня 18 с. м. Хінці напали на передну сторожу коло Никольска, однако їх побито і відкинено з великими стратами. По стороні росийскій погибло 2 вояків. Дня 19 і 20 Хінці слабо бомбардува-

7)

## ЗА ХЛІБОМ.

*(З польского — Генрика Сенкевича.)*

(Дальше).

II.

В Новім Йорці.

Хлопець скочив живо. Старий пан задумав ся і довго мовчав; відтак почав говорити, немов до себе:

— Хочби їх вислати назад, то богато коштує, та й до чого вернуть? Продали, що мали: зійдуть на дідів. В службі з дівчиною, хто знає, що стало ся би. Коли ви тут, треба ще попробовати праці. Вислати їх до якої оселі, дівчина віддасть ся сейчас. Дороблять ся в двійку, схочуть вернути, то й старого заберуть.

Відтак сказав просто вже до Лаврона:

— Чи ти чув о наших тутешних оселях?

— Ні, не чув, ласкавий пане.

— Люди, як ви сюди пускаєте ся? Бійте ся Бога, і не маєте відтак гинути з голоду! В Чікаґо є таких як ти яких двайцять тисяч, в Мілюокі так само, в Детроа досить, в Буффальо досить. Працюють там по фабриках, але хлопови найліпше на ріли. Вислати би вас до Радома, до Іллінеис, гм! там вже тяжко о ґрунт. Закладають якийсь новий Познань в Небрасці в степах, але то далеко. Зелізниця коштує дорого. Ст. Мария в Тексасі також далеко. До Боровини було би найліпше, тим більше, що можу вам дати білети дармо, а що дам в руку, то сховаєте на господарство.

Ще глубше задумав ся.

— Слухай, старий — сказав нараз. — Закладають тепер нову оселю Боровину в Арканзас. То хороший край і теплий а земля майже пуста. Там возьмеш ґрунту з лісом 160 морґів від правительства дармо, а від зелізниці за малою оплатою — розумієш? На господарство дам тобі і білети на зелізницю, бо можу. Поїдете до міста Літль-Рок, відтак треба буде возом. Там найдете і инших, котрі з вами поїдуть. Впрочім дам вам листи. Хочу вам помогти, бо я ваш брат; але твоєї дівчини сто раз більше мені жаль як тебе, розумієш? Дякуйте Богу, що ви мене стрітили.

Тут єго голос став цілком мягкий.

— Слухай дитино — сказав до Марисі — ось тут маєш мою карту: сховай єї і стережи як ока в голові. Як коли притисне тебе біда, як лишиш ся сама на сьвіті і без опіки, то поглядай мене. Ти бідна дитина і добра. Колиб я умер, то Вілїям заопікує ся тобою. Не згуби картку! А тепер ходіть до мене.

На дорозі купив їм біля і одежи, а вкінци завів до себе і угостив. Був то цілий дім добрих людий, бо і Вілїям і єго сестра Дженні займили ся обоїми як свояками. Пан Вілїям повodив ся навіть з Марисею як з якою леді, чого она страшно встидала ся. Вечером прийшло до панни Дженні кілька молодих панянок, хорошо одітих і добрих. Они взяли між себе Марисю, дивували ся, що така бліда, що така хороша, що має таке ясне волосе, що їм все кланяє ся до ніг і по руках цілує і сьміяли ся з того дуже. Старий пан ходив поміж молодими, хитав білою головою, воркотів, часом гнівав ся, говорив то по анґлійски то по польски, розмивляв з Марисею і з Лавроном о далеких рідних сторонах і пригадував собі, роздумував і від часу до часу видко дим цигара гриз єю в очи, бо часто обтирав їх собі рукою.

— Коли всі розійшли ся спати, Марися не могла здержати сльоз, як побачила, що панна Дженні власними руками стелить постіль. Ах які то добрі люди були, але щож дивного! Атже старий пан був також родом з Познаня.

Третого дня Лаврін і дівчина їхали вже до Літль-Рок. Хлоп чув сто долярів в кишени і о біді цілком забув, а Марися чула над собою видиму руку Божу і вірила, що та рука не дасть їй пропасти; що як вивела єї з недолї, так приведе і Яська до Америки і над обоїми буде сторожити і позволить їм вернути до Липинець.

Тимчасом міста і сільскі ферми мигали їм крізь вікна ваґону. Було то цілком инакше, як в Новім Йорці. Були поля і ліси і домки, при котрих росли дерева, лани всілякого збіжа зеленїли великими шматами, цілком як в старім краю. На той вид старому Лавронови, так щось груди розпирало, що трохи не крикнув: „Гей, ви ліси і поля зелені!" На луках паслися череди коров і овець, попід ліси видко було людий з сокирами. Поїзд мчав дальше і дальше. Повели околиця ставала чим раз менше людна. Ферми зникли, а розляг ся широ-

ли Благовещеньск, 1 росийский вояк погиб а 1 був ранений. Лівий берег ріки Амур вільний цілком від Хінців.

## Про курс до шкіл виділових.

Руске Товариство педагоґічне внесло просьбу до ц. к. ради шкільної кравої о двомісячну відпустку (на жовтень і падолист 1900 р) для участників того курсу. Проґраму викладів і спис участників подаємо. Добре було би, щоб участники курсу підготовлялись дещо наперед на підставі підручників, поданих в інструкції що до іспитів до шкіл нар. і виділових. Ціна книгарска інструкції 30 кр. — Програма викладів 1. Педагоґіка: др. Володимир Коцовский, проф. сем. учит. Огляд найважнійших питань з педагоґіки. — 1 год. тижд. — Др. Тадей Мандибур, проф. рускої ґімназиї. Короткий перегляд психольоґії і льоґіки. — 1 год. тижд. — 2. Руский язик: а) Др. Алекс. Колесса, проф. университету. Перегляд найважнійших проявів з рускої літератури. — 1 год. тижд. — б) Др. Володимир Коцовский, проф. сем. учит. Перегляд граматики рускої. — 1 год. тижд. Пояснення уступів з рускої літератури в читанках для шкіл виділових. 1 год. тижд.— в) Теофіль Грушкевич, профес. нім. ґімназиї. Систематичний перегляд рускої літератури від часів найдавнійших до року 1860 (крім Шевченка). — 2 год. тижд. — г) Ілия Кокорудз, проф. рускої ґімназиї. Систематичний перегляд рускої літератури від р. 1860 до часів найновійших і Шевченко. — 2 год. тижднево. — 3) Польский язик: Фр. Конарский, проф руск. ґімназиї. Перегляд польскої граматики 1 г. тижд. Перегляд польскої літератури. — 2 год. тижд. — 4. Німецкий язик: Андрій Алиськевич проф. ґімназиї у Львові. Перегляд нім. граматики.— 1 год. тижд. Перегляд нім. літератури — 2 год. тижд. — 5. Ґеоґрафія: Др. Омел. Калитовский проф. рускої ґім. Перегляд ґеоґрафії Руси 1 год. тижд. Перегляд загальної ґеоґрафії — 2 год тижд. — 6 Історня: а) Михайло Грушевский проф. университету. Перегляд найважнійших проявів з рускої історії — 1 год. тижд. б) Стефан Томашівский — історик — Систематичний огляд цілої рускої історії — 2 год. тижд. в) Юліян Левицкий проф. рускої ґімназиї. Систематичний огляд всемірної історії — 2 год. тижд. Спис участників курсу: 1. Воробець Михайло в Ланах, 2. Козак Матей в Соколівці, 3. Андрохович Антоніна в Гороховині, 4. Соневіцкий Роман в Вістрі, 5. Червіньский Іван в Рожнітові, 6. Трусевич Теодора в Перегіньску, 7. Гарасимович Петро в Стоянові, 8. Равлюк Василь в Радехові, 9. Строньский Іван в Збоїсках, 10. Климко Іван в Знесіню, 11. Набак І. в Замарстинові, 12. Яксманіцкий А. в Замарстинові, 13. Зелений Максим в Віслоках, 14. Прокопович Анна в Солонці, 15. Квасіньский Володимир, шк. сьв. Мартина в Львові, 16. Савків Іван в Ліску, 17. Витвицкий Василь в Гаврилівці, 18. Шмериковска Мария в Печеніжині, 19. Балицкий Леопольд в Бурштині, 20. Ромах Никола в Бабухові, 21. Пеленьский Филимон в Рімні, 23. Кабаровский Володимир в Горожані вел. 23. Яцик Іван в Хищевичах, 24. Боярский Іван в Пархачи, 25, Богачевский Еміль в Мариямполи, 26. Островский Атаназий в Тисьмениці, 27. Шумский Юрий в Кореници, 28 Омельский Іполит в Василеві (Буковина).

## Новинки.

*Львів дня 23-го липня 1900.*

— **З'їзд польских лікарів і природників** відбуває ся в сих днях в Кракові. На з'їзд зголосило ся 427 участників. Наради ведуть ся в 23 секциях. Дня 26 і 27 с. м. участники з'їзду устроють прогульку до Криниці, де дня 27 відбуде ся відслонене памятника заслуженого коло розвою того купелевого місця професора краківского университету і бурмістра Кракова бл. п. дра Йосифа Діґля.

— **Акция ратункова.** Кравий виділ ухвалив вислати письмо до 15 повітів, навіщених остатною повенею, з жаданем, щоби предложили єму подрібні дати о величині нещастя. Кр. виділ задумав опісля предложити соймови відповідні внесеня, після яких має ся помогти населеню в повітах навіщених повенею в той спосіб, що достарчить ся єму зарібку при публичних роботах і уділить ся гроший на закупно збіжа на засів. Дальше віднїс ся кравий виділ до президиї намістництва з прошенем, щоби оно поперло ухвали, які запали на посольскій конференциї у Львові і уділило єму подрібних дат що-до шкід, про які дізнало ся від підчинених єму політичних властий. Вкінци призначив кравий виділ 4.000 корон на сейчасові запомоги. З сего фонду уділено Галичови 400 К., громадам Мартинів старий і новий, рогатиньского повіта, 200 К., повітовому виділови в Бучачи 300 К., в Товмачи 1000 К., м. Стрий для передміщан 400 К., громадам Усте зелене і Лука велика 200 К., пов. виділови в Станиславові 300 К. і в Калуши 500 К.

— **Тайну довгого житя** відкрив — як думає — звістний лікар в Чікаґо, др. Пірсон, котрий саме покінчив 80 рік житя і постановив жити ще 20 літ. Др. Пірсон є незвичайним диваком. Він мав 14 міліонів долярів майна, але пороздаровував єго ва найріжнороднїйші цїли. Недавно звернув він на себе увагу, зрікаючи ся високого почесного становища лише для того, що не міг би спати по обіді, а тим самим поступав би проти тих засад, які поставив собі, щоби жити 100 літ. Свою теорию, заключену в цілім ряді гиґієнічних аксіомів, оголосив др. Пірсон в часописи Physician and Surgeon. Деякі з них тут наведемо: 1) Найбільше людий копає собі гріб власними зубами. 2) Не їж тортів, тіст, солодиций, а не будеш терпіти на віякі недуги і болі. 3) Не піддавай ся нїколи боязни та зворушеням; кожда хвилина смутку укорочує житє. 4) Відречи ся майна, роздай єго; се продовжує житє. 5) Коли ти перестудив ся, зажий хіни і з'їж одну цибулю. 6) Не пий кави ні чаю — они шкодять серцю. Їж ярину та овочі — то продовжить твою молодість лучше як всякі инші средства.

— **Ще про самоубійство з гармати.** Причина самоубійства підофіцира Гелети була незвичайно дрібна. Гелета повертаючи перед кількома днями до касарні, посперечав ся з поліцийантами за якусь любовну пригоду, за що мали єго арештовати. Однак він розгрутив поліцийантів і утік. На другий день, на приказ поліциї, відбула ся ревізия в касарни Червоного кляштору, при чім пізнав поліцийний агент Гелету. За нічну провину ожидала єго дрібна кара. Гелета так взяв собі сю подію до серця, що порішив згинути. Того дня не повернув до касарні о 9 год. вечером, але дістав ся до шопи, де стояли гармати, вітворив маґазин куль і набоїв, яких уживано до науки стріляня, виняв одну кулю порожну в середині і три сліпі патрони і набив ними гармату. Опісля сів перед люфою і потягнув за шнурок від пальника. За хвилю не жив. Кусні зелізної кулі розторощили єму голову і груди на дрібні кусні. Гармата потерпіла також немало, бо була за сильно набита, а часть даху зі шопи вилетіла в воздух. Части кулі найдено далеко від місця катастрофи, а гук було чути в цілім Львові. — Поведене Гелети при війску було приличне; він мав 23 літ і служив дру-

---

кий, пустий степ. Вітер на нім колисав филею трав і миготів цьвітами. Місцями вили ся як золоті стяжки, дороги покриті жовтим цьвітом, по котрих колись перейшли вози. Високий бурян хитав головами, немов би витав подорожних. Орли колисали ся на широких крилах над степами, вдивлюючи ся пильно в траву. Поїзд мчав наперед, немов би хотів долетіти там, де ті степові простори гинуть з очий і зливають ся з небом. З вікон ваґонів видко було цілі стада заяців і кріликів. Часом рогата голова оленя мигнула над травою. Нїгде ні церковної вежі, ві міста, ні села, ві дому, самі лиш стациї; але між стациями і довкола ні живого духа. Лаврін дивив ся на то всьо, крутив головою і не міг зрозуміти, що тілько добра — як називав ґрунти — лежить пусткою.

Минув день і ніч. Рано в'їхали в ліси, котрих дерева були пообкручувані якимись ростинами, грубими, як людске рамя, що робило ліс таким густим, що хиба в него сокирою бити як в стіну. Незнані птиці щебетали в тій зеленій гущавині. Раз здавало ся Лаврови і Мариси, що серед закрутів якоїсь стежки бачили їздців з пірєм на головах і з такими червоними лицями, як вигладжена мідь. Дивлячи ся на ті ліси, на ті степи, ті всі незвістні чудеса і инших людий Лаврін не міг вкінци вдержати і сказав:

— Марисю!

— Що, татуню?

— Бачиш?

— Бачу.

— А дивуєш ся?

— Дивуюсь.

Вкінци переїхали ріку з три рази ширшу від Варти, о котрій пізнійше дізнали ся, що називає ся Міссісіпі і вже глухою ночию прибули до Літль-Рок.

— Звідси мали випитати ся о дорогу до Боровини.

Лишаємо їх в тій хвили. Друга часть їх вандрівки за хлібом скінчила ся. Третя мала розпочати ся в лїсах, серед гуку сокир і в тяжкім труді поселенців. Чи в нїй було менше сльоз, терпіня і недолі, небавом дізнаємо ся.

### III.

### Жите на осели.

Чим була Боровина? Оселею, що мала утворити ся. Але видко назву придумано з гори, виходячи з засади, що де є назва, там мусить бути і річ. Перед тим ґазети польскі а навіть анґлїйскі, що виходили в Новім Йорці, Чікаґо, Буффальо, Детроа, Мілюокі, Манітовок, Денвер, Калюмет, словом всюди, де можна було почути польску мову, голосили цілому сьвітови взагалі, а польским переселенцям з окрема, що хто з них хотів би бути здоровим, богатим, щасливим, добре їсти, довго жити, а по смерти доступити на певно вічного спасенія, той нехай записує ся на землю в земскім раю чи то Боровині. Оголошеня говорили, що Арканзас, в котрім має постати Боровина, то ще пустий край, але найздоровійший на сьвіті. Вправді місточко Мемфіс, лежаче на самій границі по той бік Міссісіпі, єсть осідком жовтої пропасниці, але після оголошень ві жовта ні ніяка инша пропасниця не в силі переплисти такої ріки як Міссісіпі. На горішнім березі ріки Арканзас нема ві ще й длятого, що сусідні Індияни Чоктовс оскальпували [1]) би єї без ніякого милосердія. Пропасниця дрожить на вид червоної шкіри. Внаслідок того поселенці в Боровині будуть мешкати по середині поміж пропасницею від всходу і червоно-шкірими від заходу, в цілком безпечній околиці, отже в місцу, з такою будучностию, що за тисяч літ Боровина буде певне мати яких два міліони людий, а земля за яку нині платить ся по $1^1/_2$ доляра акр піде під будову і буде продавати ся найменше по тисяч долярів за квадратовий локоть.

Таким обітницям і надіям тяжко було оперти ся. Тих, котрим би менше подобало ся сусідство Чоктовсів, впевняли оповіщеня, що той хоробрий нарід оживлений особливою прихильностию саме для Поляків, отже що треба надіяти ся найлїпшого з ними пожитя. Впрочім звістно, що де крізь ліси і степи перейде зелізниця і телеґрафічні стовпи, там ті стовпи стають вскорі намогильними хреста и Індиян; а що земля під Боровиною закуплена від зелізниці, то Індияни вскорі з тамтих околиць щезнуть.

Землю закуплено дійстно від зелізниці, що забезпечувало кольонії звязь зі сьвітом, збут збіжа і будучий розвиток. Оголошеня вправді забули додати, що та зелізниця була лиш проектована і що як раз продаж землї, дарованої правительством підприємцям, мала забезпечити, а радше доповнити фонди потрі-

---

[1]) скальп — шкіра з волосем знята з людскої голови.

гий рік в війску. Самоубийник полишив стару матїр, котру повідомлено про смерть сина.

— **Шкоди від повени.** З Нижнева доносять, що переведена комісарем товмацкого староства п. Бартошевским оцїнка шкід показуе такі висліди: В Петрилові залила вода 800 морґів поля і 220 будинків, пошкодованих є 1440 осіб на суму 102 000 корон; в Гориглядах 203 морґів, пошкодованих 114 осіб на 20.800 корон; в Долинї 59 морґів, пошкодованих 660 осіб на 5.900 кор; в Делїєві 37 морґів, пошкодованих 327 осіб на 3.712 кор.; в Новосілцї і Липі залляних є 234 морґів і 58 будинків, пошкодованих 596 осіб, на 26.300 кор. Разом залила вода 1333 морґів, 278 будинків, пошкодованих 747 родин, 3459 осіб, а шкода виносить 158.212 кор. Рахунок се побіжний і не обіймае Нижнева і кілька околичних громад.

## Господарство, промисл, торговля, ґіґіена і виховане.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: На шляхах Карльсберґ-Бродина, Карльсберґ-Путна і Печенїжин Щепановский-Слобода рунґ. копальня привернено рух всїх поїздів; противно застановлено рух всїх поїздів на шляху Долина Вигода. На шляху Станиславів Болехів привернено з днем 19 с. м. рух поїздів особових але подорожні мусять два рази пересїдати ся а именно раз між Болеховом а Долиною, а другий раз між Станиславовом а Тяжевом. Аж до відкликаня курсують між Станиславовом а Стриєм тілько поїзди ч. 1211, 1212, 1219 і 1220 а понадто також поїзди ч. 1215 і 1218 між Стриєм а Болеховом.

## ТЕЛЄГРАМИ.

**Відень** 23 липня. Цїсар жертвувая анґлїйскому віцеадміралови Фішерови, з нагоди гостини анґлїйскої фльоти в австрийских і угорских портах, свою фотоґрафію з власноручним підписом. Фотоґрафію доручив Фішерови дня 20 с. м. в Рецї шеф секциї в мінїстерстві справ заграничних ґр. Лїцов.

**Відень** 23 липня. Тутешний японьский посол, др. Восїда Сокуя гадає, що не виключена можливість, що европейскі посли в Пекінї ще жиють. Хінцї уважають їх імовірно закладниками, і в той спосіб хотять зробити натиск на Европу.

**Петербург** 23 липня. Віцеадмірал Алексеєв телеґрафує з Чіфу, що по побідї союзних войск Хінцї утїкли на північ в напрямі Пекіну і покинули становища коло Імпанї. Росияни займили Імпанї. Хіньска дїльниця в Тієнтсінї обіцяла послух і цїлком піддала ся. Віцекороль утїк.

**Петербург** 23 липня. Оголошено указ царский заводячий военне положене в цїлім Сибіри, в Туркестанї і Семиреченьску.

**Константинополь** 23 липня. Вчера знищив великий пожар 6 дїльниць міста. Погоріло кількасот домів. Богато осіб погибло.

**Білгород** 23 липня. Кабінет Джорджевича подав ся до димісиї. Король приймив димісию.

## Надіслане.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 5 сот.
2. Замкненя місячні . . . „ „ 5 „
3. Інвентар довжників . „ „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ удїлів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 5 „
7. „ лїквідацийна „ „ 5 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 6 „
9. „ удїлів членьских „ „ 5 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

бні на будову; однако то забуте легко було простити при таким замотанім інтересї. Впрочім для Боровини була з того лиш така ріжниця, що оселя замість лежати при зелїзнім шляху, була положена в глухій пустини, до котрої треба було дїставати ся серед великих трудів возами.

З тих неточностий могли зродити ся ріжні прикрости, однако ті прикрости були лиш часові і мали скінчити ся разом з переведенем зелїзницї. Впрочім звістно, що оповіщень в тім краю не можна брати нїколи поважно, бо як кожда ростина, пересаджена на американьский ґрунт розвине ся дуже буйно, але на кошт овочів, так і реклями в американьских ґазетах так розростае ся, що зерно правди тяжко винайти з поміж пустих як полова слів. Впрочім відложивши на бік всьо, що в оголошенях про Боровину належало уважати ложию, можна було надїяти ся, що та оселя не буде цїлком гірша від тисяча иньших, які творили ся також при таких шумних оповіщенях.

Услівя видавали ся навіть з многих оглядів корисними і длятого множество людий, а навіть родин польских, розкинених по цїлих Сполучених Державах від великих озер аж по пальмові лїси Фльорида, від океана Атлянтийского аж по калїфорнїйске побереже, записало ся до переселенців в новій оселі. Пруські Мазури, Познавцї, Галичани, Литовцї з Авґустівского і Мазури від Варшави, що працювали по фабриках в Чікаґо і Мілюокі і що від давна зітхали до житя, до якого навик селянин, вхопили ся тої першої нагоди, аби в душних, закіпчених димом і заджею міст видобути ся, а імити ся плуга і сокири в просторих полях, лїсах і степах Арканзасу. Ті котрим було горячо в Ст. Мариия в Техасї, або за зимно в Міннесотї, або за вогко в Детроа, або за голодно в Радомі в Іллїноіс получили ся з першими і кількасот людий, найбільше мужчин, але також богато женщин і дїтий, вибрало ся до Арканзас. Назва „Бльодс-Арканзас“ т. є. кровавий, не надто страшила поселенців. Хоч правду кажучи, в тім краю і доси повно розбишацких ватаг Індиян, розбишак, що поутїкали з вязниць, здичілих скватерів, що витинають дерево против заборони властий над Червоною рікою і ріжних иньших шибеничників; хоч доси західна часть того краю славна з страшних борб між білими і червоношкірими мисливцями і з жорстокого права „лїнчу“, то однако з тим всїм можна дати собі раду. Мазур, коли чуе костур в руцї, а особливо як має по Мазурі з каждого боку і Мазура за собою, не дуже кому уступить, а тому, хто би єму в дорогу влїз, може крикнути: „Не руш, бо бю!“ Звістно також, що Мазури люблять держати ся разом і поселювати ся в той спосіб, аби Мацько Мацькови міг кождої хвилї поспішити з колом на поміч.

(Дальше буде).

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год.

### Зі Львова

| посп. відходить | особ. відходить | |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·25 | До Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Ковови |
| | 6·35 | „ Іцкан, Букарешту, Радівцїв |
| | 6·30 | „ Підволочиск в Підзамча |
| 8·30 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·40 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·00 | „ Скольього, Лавочного від 1/7 до 15/9. |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Підволочиск з гол. двірця |
| | 9·35 | „ Іцкан, Сопова, Бергомету |
| | 9·53 | „ Підволочиск з Підзамча |
| | 10·20 | „ Белзця, Рави, Любачева |
| | 11·25 | „ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята |
| 1·55 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·08 | | „ „ „ Підзамча |
| | 2·15 | „ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята |
| 2·45 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Скольього лиш від 1/5 до 30/9. |
| | 3·15 | „ Янова від 1/5 до 15/9. |
| | 3·20 | „ Зимноводи від 18/5 до 16/9. |
| | 3·26 | „ Брухович „ „ „ „ |
| | 3·30 | „ Ярослава |
| | | **Ніч** |
| 12·50 | | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·30 | | „ Іцкан, Констанциї, Букарешту |
| | 4·10 | „ Кракова, Хирова, Коросна |
| | 7·48 | „ Брухович від 7/5 до 10/9. |
| | 6·10 | „ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа |
| | 6·30 | „ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від 15/6 до 15/9. |
| | 6·13 | „ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни |
| | 6·50 | „ Лавочного Мункача Хирова |
| | 7.25 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 7·10 | „ Тернополя з гол. двірця |
| | 7·33 | „ „ „ Підзамча |
| | 9·12 | „ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята |
| | 10·40 | „ Іцкан, Гусятина, Радовець |
| | 10·50 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·00 | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·23 | „ „ Грималова з Підзамча |

### До Львова

| посп. приходить | особ. приходить | |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·46 | „ Брухович від 7/5 до 10/9. |
| | 7·10 | „ Зимноводи „ „ „ „ |
| | 7·45 | „ Янова (головний дворець) |
| | 8·05 | „ Лавочного „ „ |
| | 8·00 | „ Тернополя на Підзамче |
| | 7·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 11·45 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | „ Іцкан, Черновець, Станиславова |
| | 12·55 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·35 | | „ Кракова, Відня |
| | 1·15 | „ Скольього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9. |
| 1·45 | | „ Іцкан, Станиславова |
| 2·20 | | „ Підволочиск на Підзамче |
| 2·35 | | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·15 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·00 | „ Сокаля |
| | 5·45 | „ Кракова |
| 5·55 | | „ Чернівцїв |
| | | **Ніч** |
| | 12·05 | З Скольього, Калуша, Борислава |
| 12·20 | | „ Черновець, Букарешту |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·12 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 3·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 9.23 | „ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята |
| | 7·24 | „ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9. |
| | 8·50 | „ Брухович від 1/7 до 15/9 що день |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 8·28 | „ Янова від 1/6 до 15/9. |
| | 9·45 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 10·00 | „ Іцкан, Ковови, Підвисокого |
| | 10·12 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець |
| | 10·30 | „ „ на гол. дворець |
| | 10·15 | „ Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМІТКА.** Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

# TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

## Ілюстрована часопись для женщин.

## БЕЗПЛАТНО

**4 томи повісти**

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Praha Оганес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

## одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного отрудкицтва в специяльних відділах видавництва.

## MODY PARYSKIE

**(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і**

## GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність стверджені вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими взначують ся більше менше всі проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозі.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким зобовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нині вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо вповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нині сказати о дусї і напрямі нашої праці на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділі белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені праці: *Марий Родзевичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Маційовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділі поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянгого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слідуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

| Волод. Ст. Реймонта | Севера |
|---|---|
| повість п. з.: | повість п. з.: |
| **І по многих днях. — І по многих літах....** | **Леґенда.** |

Услівя передплати разом з преміею:

| У Львові і Кракові: | | В Галичині з почтовою пересилкою; | |
|---|---|---|---|
| Чвертьрічно . . . . . | 1 зр. 80 кр. | Чвертьрічно . . . . . | 2 зр. 20 кр. |
| Піврічно . . . . . . . | 3 зр. 60 кр. | Піврічно . . . . . . . | 4 зр. 40 кр. |
| Річно . . . . . . . . | 7 зр. 20 кр. | Річно . . . . . . . . | 8 зр. 80 кр. |

**Редактор ЯН СКИВСКИЙ.**

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

## Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).